

LUONTOSELVITYS ASEMAKAAVA-ALUEELLA ”UITTAMON TÄYDENNYS”

Sisällys

1. JOHDANTO JA MENETELMÄT	3
2. ALUEEN YLEISKUVAUS.....	3
3. METSÄLAKIKOhteet	4
3.1 Kannuskadun itäpuolen kalliometsä.....	4
3.2 Kannuskadun koillispuolen jyrkäne	5
3.3 Kannuskadun koillispuolen kalliomännikkö	6
4. MUUT KOhteet	6
4.1 Kannuskadun siirtolohkare.....	6
5. BIOTOOPPIKUVIOT.....	8
6. UHANALAISET, SILMÄLLÄPIDETTÄVÄT JA HARVINAISET LAJIT SEKÄ LUONTODIREKTIIVILAJIT	10
7. LINNUSTO	11
8. YHTEENVETO	11
9. KIRJALLISUUS	12
Liite 1. Biotooppikuviot	
Liite 2. Luontokohteet	
Liite 3. Soveltuminen rakentamiseen luontoarvojen pohjalta arvioituna	

*Luonto- ja ympäristötutkimus Envibio Oy
Hanhenkaari 10 as 16
21420 Lieto
Puh. 045-6793602*

1. JOHDANTO JA MENETELMÄT

Turun kaupunki tilasi Luonto- ja ympäristötutkimus Envibio Oy:ltä luontoselvityksen asemakaava-alueelta "Uittamon täydennys". Alue sijaitsee Kannuskadun itä- ja koillispuolella. Selvityksen laati FM (biologi) Turkka Korvenpää.

Selvityksen maastotyöt suoritettiin 1.5.-31.7.2017. Työn tarkoituksena oli selvittää alueen luontoarvoja, ja arvioida niiden vaikutusta maankäyttöön. Työ sisälsi seuraavat osiot:

- kasvillisuuskartoitus käsittäen yleispiirteisen inventoinnin ja mahdolliset huomionarvoiset lajit
- yleispiirteinen pesimälinnustaselvitys ja huomionarvoiset lajit
- uhanalaisten eläin- ja kasvilajien elinympäristöt
- luontodirektiivin liitteen IV (a) eläinlajien elinympäristöt
- luonnonsuojelulain 29 §:n mukaiset suojellut luontotyypit
- vesilain 2. luvun 11 §:n mukaiset pienvesikohteet
- metsälain 10 §:n mukaiset erityisen tärkeät elinympäristöt
- Suomessa uhanalaiset luontotyypit
- valtakunnalliset METSO-kriteerit täyttävät metsäkuviot
- luonnon monimuotoisuuden tai maisemallisten arvojen säilymisen kannalta arvokkaat kohteet
- erikoiset luonnonmuodostumat ja niiden yhdistelmät

Selvitystä varten tarkastettiin Suomen ympäristökeskuksen ylläpitämään uhanalaisten lajien esiintymärekisteriin (Hertta) mahdollisesti talletetut havainnot. Linnusto kartoitettiin kartoituslaskentamenetelmää tarkoituksenmukaisesti soveltamalla. Laskennat suoritettiin toukokuussa. Lepakkojen esiintymistä selvitettiin etsimällä niille soveltuvia talvehtimis- ja lisääntymispaikkoja sekä päiväpiiloja, minkä lisäksi suoritettiin detektorihavainnointia kolmena yönä heinäkuussa. Liito-oravan esiintymistä selvitettiin etsimällä papanoita ja virtsaamisjälkiä suurten haapojen ja kuusten tyviltä. Lisäksi alue jaettiin kasvillisuudeltaan ja luonnonoloiltaan yhtenäisiin biotooppikuvioihin. Raportin liitteenä on kartta alueelta löydetystä luontoarvoista sekä biotooppikuvioista.

2. ALUEEN YLEISKUVAUS

Selvitysalue sijaitsee Kannuskadun itä- ja koillispuolella. Kyseessä on kerrostaloalueen keskelle jäänyt taajamametsä, jonka puusto on paikoin melko vanhaa. Lahopuuta esiintyy kuitenkin vain niukasti. Etelä- ja itäosien karujen kalliometsien puusto on paikoin hyvin harvaa. Itäosassa kohoaa korkea karu kalliojyrkäne, jonka alapuolisessa laaksossa kasvaa tiheää, suurelta osin haapavaltaista tuoretta ja osin lehtomaista metsää. Laakson länsipuolella on kallioiden täplittämiä pääosin tuoreen ja kuivahkon kankaan mäntyvaltaisia metsiä. Kannuskadun varren entisellä talonpaikalla tavataan viljelyjäänteinä paljon erilaisia koristepensaita ja perennoja. Koko alue on lähitalojen asukkaiden ilmeisen vilkkaasti käyttämää ulkoilumaastoa, sillä polkuja on runsaasti ja

ne ovat usein leveitä. Lisäksi maasto on paikoitellen melko kulunutta. Alueen kautta kulkee Paavonpolku -niminen ulkoilureitti.

Alueelta löydettiin kolme metsälain tarkoittamaa erityisen tärkeää elinympäristöä, jotka täyttävät samalla Metso-suojeluohjelman luonnontieteellisten valintaperusteiden luokan II kriteerit. Lisäksi löydettiin yksi geologisesti ja maisemallisesti mielenkiintoinen siirtolohkare. Luonnonsuojelu- ja vesilain mukaisia kohteita ei havaittu kuten ei myöskään uhanalaisten luontotyyppien esiintymiä. Havaitut luontotyyppikohteet on rajattu raportin liitekarttaan.

3. METSÄLAKIKOhteet

3.1 Kannuskadun itäpuolen kalliometsä

Uimahallista koilliseen ja itään levittäytyy karu kallioalue, jolla kasvaa vanhaa (selvästi yli 100 -vuotiasta), harvaa, kilpikaarnaista männikköä (Kuva 1). Kuviolla on myös muutamia keloja, mutta muuten lahoppuuta esiintyy vähän. Paikoin, erityisesti eteläosassa, puustoa on niukasti, ja melko laakeat avoimet kalliot vallitsevat. Niukkalajisessa putkilokasvistossa kasvavat runsaina kanerva (*Calluna vulgaris*), metsälauha (*Deschampsia flexuosa*) ja ahosuolaheinä (*Rumex acetosella*) sekä alueen vilkkaan virkistyskäytön ansiosta myös nurmiröllä (*Agrostis capillaris*). Kuviolla on pieni soistunut painanne, jossa viihtyvät mm. juolukka (*Vaccinium uliginosum*) ja jouhivihvilä (*Juncus filiformis*). Kuvion lounaiskulmassa tavataan sianpuolukkaa sekä vanhoina viljelyjäänteinä kaukasianmaksaruohoa (*Sedum spurium*) ja vuorenkilpeä (*Bergenia* sp.). Mahdollisesti myös keltamaksaruohoa (*Sedum acre*) on alkuaan kasvatettu puutarhakasvina. Sen seurassa esiintyy mm. mäkivirvilää (*Vicia tetrasperma*). Sammalistossa tavataan yleisiä karujen kalliomänniköiden lajeja kuten kangaskarhunsammalta (*Polytrichum juniperinum*), kalliotierasammalta (*Racomitrium lanuginosum*) ja kivikynsisammalta (*Dicranum scoparium*). Maasto on varsin kulunutta, mutta roskaantumista ei ole mainittavasti havaittavissa.

Maankäyttösuositus: Kuvio täyttää metsälain mukaisen erityisen tärkeän elinympäristön määritelmän. Se täyttää myös Metso-ohjelman luonnontieteellisten valintaperusteiden luokan II kriteerit metsäisenä kalliona. Lahoppuun – erityisesti maapuiden – vähäisyys sekä maaston kuluneisuus laskevat kohteen arvoa, mutta elävä puusto on vanhaa ja luonnontilaista. Kuvio olisi hyvä jättää metsänhoidon ulkopuolelle sekä myös rakentamatta mikäli päätös tehtäisiin vain luontoarvojen perusteella.

Kuva 1. Kannuskadun itäpuolen kalliometsää

3.2 Kannuskadun koillispuolen jyrkänne

Selvitysalueen itäosassa sijaitsee karu ja korkea, lounaaseen avautuva kalliojyrkänne (Kuva 2), jonka alla kasvaa haavikkoa ja männikköä. Jyrkänneessä on ylikaltevia pintoja sekä lepakoiden päiväpiiloiksi sopivia onkaloita. Sen kasvistoon kuuluvat mm. kallioimarre (*Polypodium vulgare*), kallio-omenasammal (*Bartramia pomiformis*), kalliopalmikkosammal, kivilaakasammal (*Plagiothecium denticulatum*), kiviturkkisammal (*Paraleucobryum longifolium*), kyhmytorasammal, silotierasammal (*Racomitrium heterostichum*) ja nevaruoppasammal (*Gymnocolea inflata*), joka nimestään huolimatta kasvaa usein kallioiden kosteissa painanteissa ja kosteilla kallioseinämillä. Jyrkänneen alla sen keskivaiheilla sijaitsee vähäpuustoinen louhikko, jossa kasvaa pihlajan taimia sekä muutama mänty ja koivu. Louhikko on rajattu mukaan kohteeseen.

Maankäyttösuositus: Kannuskadun koillispuolen jyrkänne täyttää metsälain mukaisen erityisen tärkeän elinympäristön määritelmän, vaikka sen alusmetsä ei olekaan erityisen rehevää. Se täyttää myös Metso-ohjelman luonnontieteellisten valintaperusteiden luokan II kriteerit jyrkänneenä. Jyrkänne ja louhikko välittömine alusmetsineen olisi hyvä jättää metsänhoidon ulkopuolelle sekä rakentamatta. Suojavyöhykkeeksi jyrkänneen tyville riittää noin puuston pituus eli tässä tapauksessa noin 15 metriä.

Kuva 2. Kannuskadun koillispuolen jyrkänne.

3.3 Kannuskadun koillispuolen kalliomännikkö

Kannuskadun koillispuolen jyrkänteen päällä sijaitsee karu niukkapuustoinen kalliomännikkö (Kuva 3), jonka puusto on hitaasti kasvanutta ja vanhaa. Kilpikaarnaisia mäntyjä esiintyy runsaasti ja myös keloja on hieman. Putkilokasveista tavataan runsaina metsälauhaa, kanervaa, ahosuolaheinää ja puolukka, joiden ohella männikössä viihtyvät mm. kangasmaitikka (*Melampyrum pratense*), variksenmarja (*Empetrum nigrum*) ja nurmirölli. Jäkäläisten kalliopintojen lajistoon lukeutuu kalliotierasammal. Kuviolla kulkee polku ja maasto on melko kulunutta. Kallion huipulla on poltettu nuotiota.

Maankäyttösuositus: Kuvio täyttää metsälain mukaisen erityisen tärkeän elinympäristön määritelmän. Se täyttää myös Metso-ohjelman luonnontieteellisten valintaperusteiden luokan II kriteerit metsäisenä kalliona. Maapuiden vähäisyys sekä maaston kuluneisuus laskevat kohteen arvoa, mutta elävä puusto on vanhaa ja luonnontilaista. Kuvio olisi hyvä jättää rakentamatta ja metsänhoidon ulkopuolelle.

4. MUUT KOHTEET

4.1 Kannuskadun siirtolohkare

Selvitysalueen pohjoisrajalla kevyen liikenteen väylän reunassa sijaitsee noin kolme metriä korkea siirtolohkare (Kuva 4).

Maankäyttösuositus: Siirtolohkareella on maisemallista ja geologista mielenkiintoa, ja se sijaitsee paikalla, jossa ihmiset liikkuvat paljon. Lohkare olisi hyvä säästää myös tulevaisuudessa.

Kuva 3. Kannuskadun koillispuolen kalliomännikkö.

Kuva 4. Kannuskadun siirtolohkare

5. BIOTOOPPIKUVIOT

1. Katso kohde 3.1 Kannuskadun itäpuolen kalliometsä.
2. Voimakkaasti ihmisvaikutteinen tuoreen-kuivahkon kankaan metsikkö kerrostalojen ja kallioalueen välissä. Pääosin mäntyvaltainen puusto on melko tiheää. Koivua ja pihlajaa kasvaa lähinnä alemmassa latvuserroksessa. Kuviolla sijaitsee kostea painanne, jonka puusto koostuu koivusta, haavasta ja raidasta. Kuvion kasvistoon kuuluvat mm. mustikka (*Vaccinium myrtillus*), juolukka, virnasara (*Carex pilulifera*), ahosuolaheinä, metsälauha, voikukka (*Taraxacum* sp.) ja siankärsämö (*Achillea millefolium*).
3. Karu kalliainen ja kivinen männikkö, jonka puusto on melko tiheää ja suhteellisen vanhaa. Lahopuuta ei kuitenkaan esiinny yhtä keloä lukuun ottamatta. Mäntyjen lomassa kasvaa vähän nuoria haapoja. Kenttäkerroksessa tavataan esim. mustikkaa, juolukkaa ja puolukkaa (*Vaccinium vitis-idaea*), Selvitysalueen rajalla sijaitsee hieman soistunut painanne, jossa puusto on erityisen tiheää ja puiden alla kasvaa pajuja. Painanteen kenttäkerroksessa esiintyy mm. jouhivihvilää. Kuvio rajoittuu koillisessa karuun matalaan kallioseinämään, jolla viihtyvät mm. kyhmytorasammal (*Cynodontium strumiferum*), kalliopalmikkosammal (*Hypnum cupressiforme*), kiviharmosammal (*Hedwigia ciliata*) ja isomaksaruoho (*Sedum telephium*). Kuvion kautta kulkee leveä polku.
4. Katso kohde 3.2 Kannuskadun koillispuolen jyrkänne.
5. Kallioiden välisessä laaksossa sijaitseva, paikoin kivinen, tuoreen-lehtomaisen kankaan melko tiheä mutta suhteellisen nuori sekametsä. Laakson pohjalla puusto on haapavaltaista, ja järeitäkin haapoja on runsaasti. Kuvion muuhun puustoon kuuluvat mänty ja koivu sekä kuvion pohjoispäässä kuusi. Vallitsevan latvuserroksen alla kasvaa taajamametsille tyypilliseen tapaan runsaasti lehtipuiden (mm. pihlaja, vaahtera ja haapa) taimia. Lahopuuta on vähän, vaikka kuviolta löytyi yksi suhteellisen iso kelo. Kenttäkerroksessa tavataan runsaina esim. sananjalkaa (*Pteridium aquilinum*), mustikkaa, kieloa (*Convallaria majalis*) ja metsäimarretta (*Gymnocarpium dryopteris*), joiden ohella kuviolla kasvavat myös mm. oravanmarja (*Maianthemum bifolium*), valkovuokko (*Anemone nemorosa*), kevätpiippo (*Luzula pilosa*), käenkaali (*Oxalis acetosella*) ja niukkana syyliäinnunherne (*Lathyrus linifolius*). Pohjakerroksessa on paikoin laikuttain rahkasammalta ja kuvion länsiosassa sijaitsee ajoittain luhtainen juotti, jossa tavataan esim. ojaleinikkiä (*Ranunculus flammula*) ja pajuja. Kuvion kautta kulkee leveä polku. Haavikko sopisi melko hyvin liito-oravan elinympäristöksi, vaikka suojaavia kuusia ei olekaan. Mitään merkkejä lajin esiintymisestä ei kuitenkaan havaittu eikä liito-oravan esiintymisestä siellä ole aiempiakaan tietoja.
6. Karu ja melko kulunut puuton kallio. Kalliolla kasvaa runsaasti metsälauhaa, jonka lisäksi tavataan esim. ahosuolaheinää ja lampaannataa (*Festuca ovina*). Kevyen liikenteen väylän varressa kasvaa puustoa, ja siellä sijaitsee komea siirtolohkare (kohde 4.1 Kannuskadun siirtolohkare).
7. Melko varttunut ja rehevä, voimakkaasti ihmisvaikutteinen metsäkuvio. Vallitsevan latvuserroksen pääpuulaji on mänty, mutta sen lisäksi kuviolla

kasvaa myös koivua ja tervaleppää. Alla levittäytyy tiheä lehtipuutaimikko (mm. vaahteraa, pihlajaa ja vuorijalavaa) ja pensaikko (mm. paatsamaa, vadelmaa ja terttuseljaa). Kenttäkerroksessa tavataan esim. kyläkellukkaa (*Geum urbanum*), jänönsalaattia (*Mycelis muralis*), litulaukkaa (*Alliaria petiolata*), nokkosta (*Urtica dioica*), keltamoaa (*Chelidonium majus*) ja vuohenputkea (*Aegopodium podagraria*). Ilmeisesti paikalle tuodun puutarhajätteen mukana kuviolle on kulkeutunut tuoksuvatukka (*Rubus odoratus*).

8. Katso kohde 3.3 Kannuskadun koillispuolen kalliomännikkö.
9. Kallioinen, melko varttunut ja suhteellisen tiheä mäntymetsä. Sekapuuna kasvaa myös hieman koivua ja alikasvoksena pihlajaa. Metsätyyppi vaihtelee tuoreesta kankaasta kalliomännikköön. Mustikkaa tavataan runsaasti, minkä lisäksi lajistoon kuuluvat mm. sananjalka, metsälauha, kevätpiippo, puolukka, metsätähti (*Trientalis europaea*) ja juolukka. Kuviolla on vanha koripallokenttä, jonka reunalla kasvaa esim. isomaksaruohoa ja vuohenkelloa (*Campanula rapunculoides*). Vilkkaasta virkistyskäytöstä kertovat polut.
10. Karu vähäpuustoinen kallio, jolla kulkee polku. Kasvistoon kuuluvat mm. runsaana tavattava metsälauha sekä ahosuolaheinä, isomaksaruoho ja kanerva.
11. Harvaa varttunutta mäntypuustoa kasvava kuvio, jossa niittymäisen kasvillisuuden vallitsevia laikkuja. Alueelle on aikanaan tuotu maata muualta varmaankin läheisten kerrostalojen rakentamisen yhteydessä. Kasvistoon lukeutuvat mm. puna-apila (*Trifolium pratense*), valkoapila (*T. repens*), metsäapila (*T. medium*), kyläkellukka, siiankärsä, niittynätkelmä (*Lathyrus pratensis*), juhannusruusu (*Rosa spinosissima*), ja kaksi istutettua vielä pienikokoista hevoskastanjaa.
12. Noin aarin laajuinen ajoittain luhtainen, täysin puuton kuvio kalliomaaston painanteessa. Niukkalajisen kenttäkerroksen valtalajina kasvaa runsaasti kurjenjalkaa, jonka ohella tavataan mm. jokapaikansara (*Carex nigra*) ja jousivihvilää. Rahkasammalta kasvaa vain niukasti ja laikuittain.
13. Karu kallioinen männikkö, jota pienet avoimet kalliot kirjoavat. Melko vanha puusto on osittain kilpikaarnaista. Lahopuuta ei kuitenkaan käytännössä esiinny. Kasvistossa tavataan runsaina puolukkaa ja metsälauhaa, joiden ohella kuviolla kasvavat mm. kanerva, ahosuolaheinä, juolukka ja isomaksaruoho. Yhdestä männystä löytyi kolo, jota esim. lepakot voivat käyttää päiväpiilonaan. Kuvion pohjoisosassa sijaitsevan selvästi kulttuurivaikutteisen avokallion lajistoon kuuluvat esim. maitohorsma (*Epilobium angustifolium*), hevonhierakka (*Rumex longifolius*) ja kylänurmikka (*Poa annua*). Kuviolla on polkuja ja maasto on kulunutta.
14. Vanhan talonpaikan ja puutarhan jäänteitä Kannuskadun varressa. Sekapuustoisesta kuvion vallitseva puulaji on mänty, minkä lisäksi sillä kasvaa mm. raitaa, nuorta vaahteraa ja nuorta saarnea. Matalan, pienialaisen kallion reunoilla on kuivia, hieman ketomaisia laikkuja, joiden kasvilajisto on kuitenkin hyvin tavanomaista. Kuviolla kasvaa viljelyjäänteinä runsaasti vanhoja koristepensaita ja koristekasveja kuten kurturuusua (*Rosa rugosa*), syreeniä

(*Syringa vulgaris*), juhannusruusua, kiiltotuhkapensasta (*Cotoneaster lucidus*), valkomaksaruohoa (*Sedum album*), kaukasianmaksaruohoa, vuorenkilpeä, suopayrttiä (*Saponaria officinalis*), suikeroalpia (*Lysimachia nummularia*), vuohenkelloa ja hopeahärkkiä (*Cerastium tomentosum*). Myös verikurjenpolvi (*Geranium sanguineum*) on ilman muuta viljelyperäinen. Sen sijaan keltamaksaruoho voi olla esiintynyt paikalla jo luontaisesti. Luonnonkasveja (joskin monet vanhoja kulttuurikasveja) edustavat mm. koiranputki (*Anthriscus sylvestris*), kyläkellukka, isomaksaruoho, hopeahanhikki (*Potentilla argentea*), juolavehnä (*Elymus repens*), mäkivirvilä, keltamo, litulaukka ja ruotsinraunioyrtti (*Symphytum x uplandicum*). Kuviolla on polkuja.

6. UHANALAISET, SILMÄLLÄPIDETTÄVÄT JA HARVINAISET LAJIT SEKÄ LUONTODIREKTIIVILAJIT

Selvitysalueelta tai sen välittömästä lähiympäristöstä ei ole tallennettu havaintoja Suomen ympäristökeskuksen ylläpitämään uhanalaisten eliöiden tietokantaan (Hertta). Myöskään tässä työssä ei havaittu uhanalaisia tai silmälläpidettäviä lajeja.

Viitasammakolle sopivia kutupaikkoja ei alueella ole.

Biotooppikuviolla 5 jyrkänteen alla sijaitseva haavikko sopisi melko hyvin liito-oravan elinympäristöksi, vaikka suojaavia kuusia ei olekaan. Mitään merkkejä lajin esiintymisestä ei kuitenkaan havaittu eikä liito-oravan esiintymisestä siellä ole aiempiakaan tietoja.

Lepakkojen esiintymistä selvitettiin detektorihavainnoinnilla kolmena yönä heinäkuussa (13.-14.7., 17.-18.7. ja 30.-31.7.). Sää oli jokaisena yönä poutainen, melko lämmin ja heikkotuulinen eli olosuhteet lepakoiden havainnoinnin kannalta suotuisat. Kaikilla havainnointikerroilla havaittiin muutamia saalistelevia pohjanlepakoita. Ne suosivat erityisesti selvitysalueen avoimia kallioita ja harvoja kalliometsiä. Lisäksi havaittiin yksi isoviiksisiippa / viiksisiippa kahdella havainnointikerralla alueen eteläosassa kuviolla 1. Kannuskadun koillispuolen jyrkänteessä (kohde 3.2, biotooppikuvio 4) on lepakoiden päiväpiiloiksi sopivia onkaloita, minkä lisäksi biotooppikuviolta 13 löytyi kolopuu. Kolopuita voi olla muuallakin selvitysalueella. Parhaiten lepakoiden päiväpiiloiksi sopivia paikkoja löytyy kuitenkin heti selvitysalueen itäpuolelta kuvion 8 rajan lähellä sijaitsevasta louhitun kallioseinämän alla sijaitsevasta lohkareikosta. Yhteenvetona voidaan todeta, että selvitysalueella on jonkin verran merkitystä pohjanlepakon ja hieman merkitystä isoviiksisiipan / viiksisiipan ruokailualueena mutta merkitys ei ole tavallista kalliometsää suurempi.

7. LINNUSTO

Alueen linnusto kartoitettiin kolmena aamuna 1.5., 28.5. ja 30.5.2017. Kaikkina aamuina sää oli poutainen, heikkotuulinen ja vuodenaikaan nähden melko lämmin. Yölaulajia ei kuunneltu erikseen, sillä alueella ei ole niille sopivia elinympäristöjä. Kartoituksissa havaittiin kaikkiaan 14 eri lintulajia, joiden tulkittiin varmasti tai todennäköisesti pesivän alueella tai sen lähistöllä. Nämä lajit on lueteltu taulukossa 1.

Linnustossa koostuu yleisistä kaupunkimetsien lajeista. Yhtään uhanalaista tai vaatealiasta lintulajia ei tavattu. Käpytikka havaittiin kahtena kartoitusaamuna, minkä lisäksi se tavattiin myöhemmin kesällä. Laji ei kuitenkaan pesinyt selvitysalueella. Lehtopöllö yhytettiin 30.5. päivälevolta, mutta mitään pesimiseen viittavia havaintoja ei tehty, eikä alueelta esimerkiksi löytynyt lajille sopivia pönttöjä tai luonnonkoloja.

Suomenkielinen nimi	Tieteellinen nimi	Status
harakka	<i>Pica pica</i>	LC
kirjosieppo	<i>Ficedula hypoleuca</i>	LC
käpytikka	<i>Dendrocopos major</i>	LC
lehtopöllö*	<i>Strix aluco</i>	LC
mustarastas	<i>Turdus merula</i>	LC
pajulintu	<i>Phylloscopus trochilus</i>	LC
peippo	<i>Fringilla coelebs</i>	LC
punakylkirastas	<i>Turdus iliacus</i>	LC
punarinta	<i>Erithacus rubecula</i>	LC
räkättirastas	<i>Turdus pilaris</i>	LC
sepelkyyhky	<i>Columba palumbus</i>	LC
sinitiainen	<i>Cyanistes caeruleus</i>	LC
talitiainen	<i>Parus major</i>	LC
vihervarpunen	<i>Carduelis spinus</i>	LC

Taulukko 1. Selvitysalueella tai sen lähiympäristössä varmasti tai todennäköisesti pesivät lintulajit. LC = elinvoimainen (ei uhanalainen), * = havaittu yksinäinen lintu päivällä lepäämässä, ei pesinyt alueella.

8. YHTEENVETO

Selvitysalueen etelä- ja itäosien kalliometsät sekä itäosan kalliojyrkäne täyttävät metsälain mukaisen erityisen tärkeän elinympäristön määritelmän ja Metso-suojeluohjelman luonnontieteellisten valintaperusteiden II luokan kriteerit. Kalliometsät ovat melko kuluneita ja kasvillisuudeltaan varsin tavanomaisia, mutta niiden puusto on huomattavasti talousmetsiä vanhempaa ja myös keloja on hieman. Nämä alueet soveltuvat luontoarvojensa puolesta huomattavasti enemmän rakennettaviksi kuin selvitysalueen muut osat, joista ei löytynyt erityisiä luontoarvoja.

9. KIRJALLISUUS

Birdlife. 2017. Luettelo Suomen uhanalaisista lintulajeista.

<https://www.birdlife.fi/suojelu/lajit/uhanalaisuus/> - luettu 30.7.2017.

Meriluoto, M. & Soininen, T. 1998. Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. Metsälehti Kustannus & Tapio. 192 s.

Neuvoston direktiivi 92/43/ETY luontotyyppien ja luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta A: 21.05.1992.

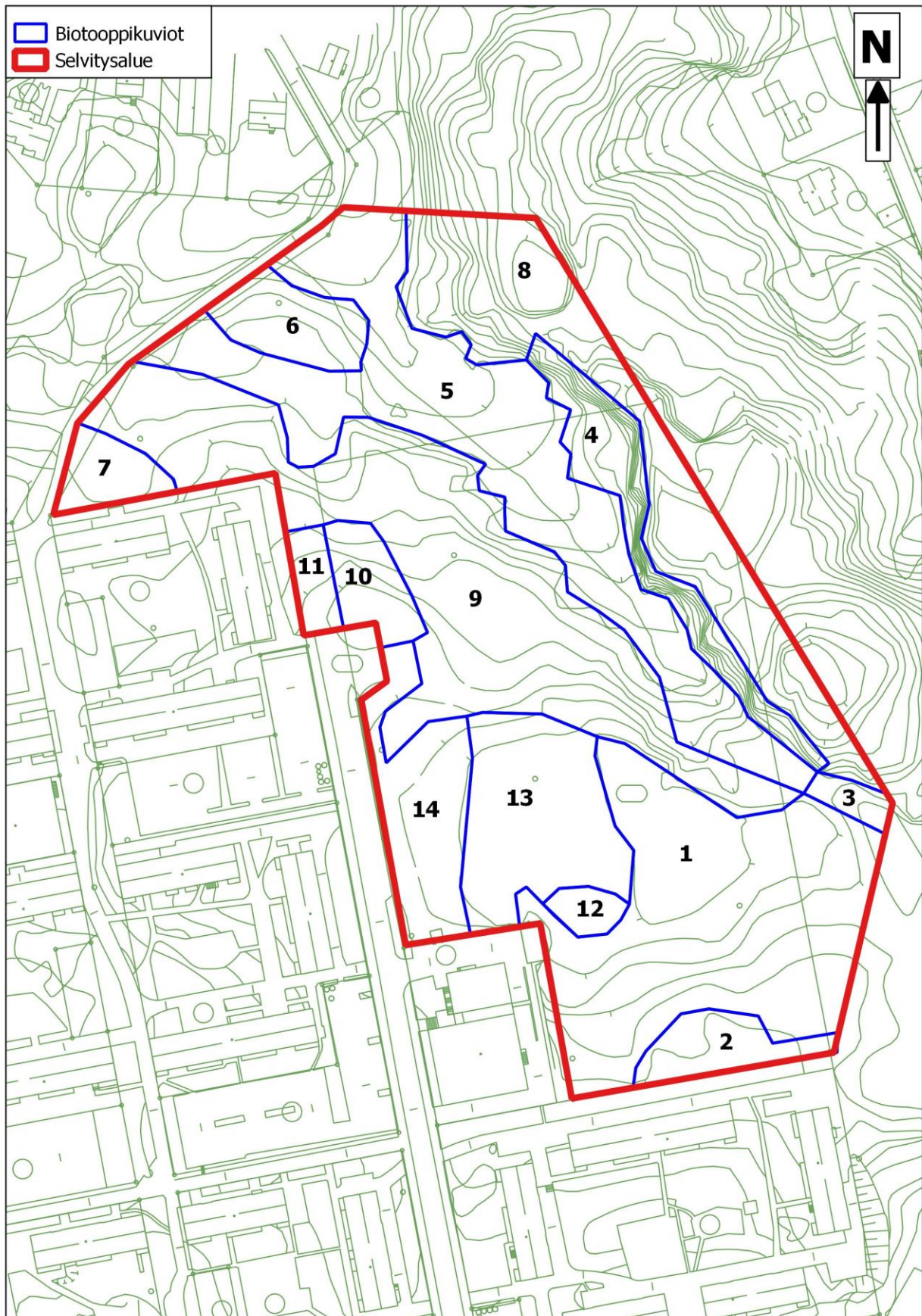
Neuvoston direktiivi 79/409/ETY luonnonvaraisten lintujen suojelusta A:02.04.1979.

Pääkkönen, P. & Alanen, A. 2000. Luonnonsuojelulain luontotyyppien inventointiohje. Suomen ympäristökeskuksen monisteita 188. Suomen ympäristökeskus. 128 s.

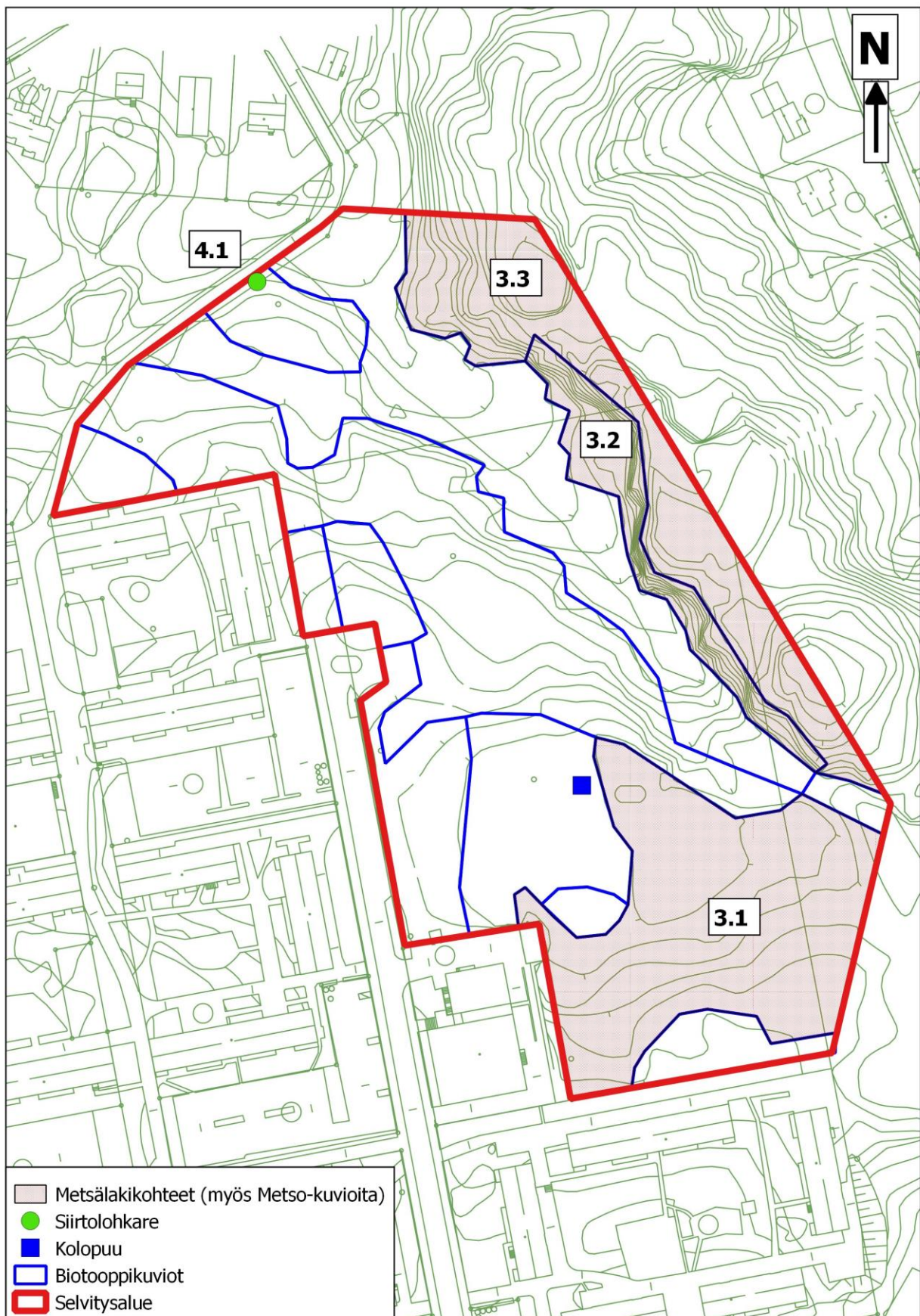
Rassi, P., Hyvärinen, E., Juslén, A. & Mannerkoski, I. (toim./eds.) 2010: Suomen lajien uhanalaisuus –Punainen kirja 2010. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus, Helsinki. 685 s.

Raunio, A., Schulman, A. & Kontula, T. (toim.). 2008. Suomen luontotyyppien uhanalaisuus. Suomen ympäristökeskus, Helsinki. Suomen ympäristö 8/2008. Osat 1 ja 2. 264+ 572 s.

LIITE 1. Biotooppikuviot

LIITE 2. Luontokohteet

LIITE 3. Soveltuminen rakentamiseen luontoarvojen pohjalta arvioituna

